

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
Мішкольцький університет, Угорщина
Магдебурзький університет, Німеччина
Петрошанський університет, Румунія
Познанська політехніка, Польща

МАТЕРІАЛИ

X Міжнародної науково-практичної конференції

«ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ»

25-26 жовтня 2017 р.
Харків, 2017

Кліменко О.М., к.е.н., доцент ХНЕУ ім. Семена Кузнеця

Розвиток соціального інвестування на підприємствах в Україні

Сучасний період розвитку України характеризується підвищеною увагою до питань розвитку соціальної сфери. За минулі від здобуття незалежності роки з початку реформ у соціальній сфері відбулися кардинальні зміни, які привели до політики розвитку в галузях соціальної сфери. Однак наступного часу в Україні соціальна захищеність населення не забезпечується державою повною мірою. Соціальні гарантії, надавані державою, не охоплюють первинні потреби, насущні соціальні проблеми населення не вирішуються. Тим самим механізми соціальної допомоги показують свою неефективність.

У цих умовах все більшого значення набувають соціальні програми бізнесу в рамках соціальної корпоративної відповідальності. Будь-яка інноваційна ініціатива, що ставить перед собою ціль допомогти людям, може бути охарактеризована як соціальне підприємництво. Сучасний бізнес не повинен обмежуватися тільки економічними цілями. Він зобов'язаний урахувати соціальні впливи своєї діяльності на працівників, споживачів і місцеві співтовариства, а також сприяти досягненню соціальних цілей суспільства в цілому [2,3].

Соціальна відповідальність підприємця породжує й відповідну відповідальність (патріотизм) працівників стосовно підприємця за

дотримання дисципліни праці й виробництва, за кінцеві результати своєї фірми. Корпоративна соціальна відповідальність припускає, що перед державою бізнес зобов'язаний вчасно й у встановленому розмірі виплачувати всі види податків, дотримуватися антимонопольного законодавства. законодавства про захист прав споживачів і інших нормативних актів. Рішення цього завдання залежить від досконалості системи законодавства.

Соціальна відповідальність бізнесу припускає прозорість і інформаційну відкритість його господарювання. Найважливішим індикатором соціальної відповідальності бізнесу виступає також свідомо й цілеспрямована участь у рішенні зловбодених соціальних проблем працівників підприємств, жителів територій у місцях розташування підприємницьких структур, перед державою й суспільством у цілому, які можуть бути розв'язані за допомогою соціальних інвестицій [1].

Традиційно в ринковій економіці існує поділ на досягнення двох протилежних цілей. Перша – це досягнення фінансових цілей і інвестування в комерційні підприємства. Друга – соціально благодійна, коли метою є одержання соціальної вигоди, і інвестиції здійснюються у вигляді, наприклад, надання грантів і субсидії для наукових, культурних, освітніх, конструкторських, медичних і інших організацій. Однак наступного часу соціальні й фінансові цілі бізнесу можуть об'єднатися в соціально спрямованому інвестуванні.

Відповідно, з одного боку, соціально спрямоване інвестування відповідає певним соціальним критеріям, з іншого боку – критеріям фінансовим. Для досягнення цих цілей інвестор зосереджується на компаніях, які працюють на принципах самооплатності, використовуючи інноваційні ринкові рішення соціальних проблем. Соціально спрямовані інвестиції покривають велику кількість сфер і секторів. При цьому соціально орієнтоване інвестування не зосереджується на якомусь одному секторі, що, можливо, дасть бажаний ефект.

Як показує практика реалізації соціально спрямовані інвестиції в розвинених станах, переслідувати фінансові й соціальні цілі одночасно дуже складно, тому фінансові цілі імпаکت-інвестування діляться на дві категорії.

Таким чином, дослідження проблем соціального інвестування в значній мірі визначається тим, на скільки в країні розвинена корпоративна соціальна відповідальність. Поняття соціальної сфери й соціальної політики мають істотне значення для оптимізації зусиль держави й частки бізнесу по соціальному розвитку країни. Подальші дослідження вищевказаних проблем мають не тільки теоретичне, але також і важливе практичне значення.

Література: 1. Бочаров В.В. Инвестиции: [инвестиционный портфель. Источники финансирования. Выбор стратегии] /В.В. Бочаров. – 2-е изд. – СПб.: Питер Пресс, 2008. – 216 с. 2. Исправникова Н. Р., Романов Д. Н. Перспективы модернизации базовых институтов социальной сферы // Политика и Общество.-2011.-8.-С. 77-85/ 3. Урядовий портал [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/>